

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการสงเคราะห์แก่ลูกจ้าง
ในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตาย

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ นายจ้างต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์แก่ลูกจ้าง
ในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตาย โดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราเงินสะสมของลูกจ้างและเงินสมทบของนายจ้าง
- (๒) การจัดเก็บเงินสะสมของลูกจ้างและเงินสมทบของนายจ้าง
- (๓) การตรวจสอบเงินสะสมของลูกจ้างและเงินสมทบของนายจ้าง
- (๔) การคำนวณดอกผลจากเงินสะสมและเงินสมทบที่ลูกจ้างจะได้รับ

(๕) การจ่ายเงินเมื่อลูกจ้างออกจากงานหรือตาย รวมถึงระยะเวลาการจ่ายเงิน
ดังกล่าว และการกำหนดบุคคลผู้จะพึงได้รับเงินสงเคราะห์โดยพินัยกรรมหรือทำเป็นหนังสือ
มอบไว้แก่นายจ้างกรณีลูกจ้างตายหรือเป็นบุคคลที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ทั้งนี้ ต้องไม่ตัดสิทธิ
ของลูกจ้างโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๓ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสม โดยให้นายจ้างหักจากค่าจ้างและ
ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ ตามอัตราที่กำหนดตามข้อ ๒ (๑) ทั้งนี้ การจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบ
ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพกำหนด

ข้อ ๔ นายจ้างมีหน้าที่นำเงินสะสมและเงินสมทบฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือสถาบัน
การเงินอื่น โดยจัดให้มีบัญชีเงินฝากเป็นชื่อของลูกจ้างแต่ละคน และมีเงื่อนไขที่ได้ตกลงไว้ต่อธนาคารพาณิชย์
หรือสถาบันการเงินอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง ไม่ว่าจะป็นกรณีนายจ้างเลิกจ้าง ลูกจ้างลาออก ลูกจ้างเกษียณอายุ หรือตกลงเลิกสัญญา ให้นำหนังสือยืนยันการสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้างที่นายจ้าง ออกให้แก่ลูกจ้างแสดงต่อธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นสำหรับถอนเงินสงเคราะห์

(๒) กรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือเป็นบุคคลที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ให้บุคคลผู้จะพึงได้รับ เงินสงเคราะห์ตามข้อ ๘ นำเอกสารสำเนาใบมรณบัตรหรือหลักฐานที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญแสดงต่อ ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นสำหรับถอนเงินสงเคราะห์

ข้อ ๕ นายจ้างต้องแจ้งชื่อธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ชื่อบัญชีและเลขที่บัญชี ให้ลูกจ้างทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการหักเงินสะสมครั้งแรก

ข้อ ๖ ลูกจ้างมีสิทธิตรวจสอบบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับเงินสะสมและเงินสมทบของลูกจ้าง และให้นายจ้างมีหน้าที่จัดทำระบบสำหรับการตรวจสอบเงินสะสมและเงินสมทบของลูกจ้าง หรือ แสดงรายการตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวกับเงินสะสมและเงินสมทบให้ลูกจ้างทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ลูกจ้างยื่นคำขอ

ข้อ ๗ กรณีสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง ไม่ว่าจะป็นกรณีนายจ้างเลิกจ้าง ลูกจ้างลาออก ลูกจ้างเกษียณอายุ หรือตกลงเลิกสัญญา ให้นายจ้างคืนบัญชีเงินฝากที่ใช้สำหรับเก็บเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินดังกล่าว พร้อมทั้งออกหนังสือยืนยันการสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้แก่ลูกจ้าง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดสภาพการจ้างเพื่อให้ลูกจ้างนำไปถอนเงินสงเคราะห์จาก ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น

ข้อ ๘ กรณีลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือเป็นบุคคลที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ให้เงิน สะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินดังกล่าวตกแก่บุคคลผู้จะพึงได้รับเงินสงเคราะห์โดยพินัยกรรม หรือทำเป็นหนังสือมอบไว้แก่นายจ้าง หากลูกจ้างมิได้กำหนดบุคคลดังกล่าว หรือได้กำหนดไว้แต่บุคคลนั้น ตายก่อน ให้เงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินดังกล่าวตกแก่ทายาทของลูกจ้างตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ ให้นายจ้างอำนวยความสะดวกแก่บุคคลดังกล่าวเมื่อได้รับการร้องขอ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถดำเนินการถอนเงินสงเคราะห์จากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้ลูกจ้างสำหรับกิจการที่นายจ้างได้จัดให้มีการสงเคราะห์แก่ลูกจ้าง ในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ได้รับยกเว้นไม่ต้องเป็นสมาชิกกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสงเคราะห์ลูกจ้างเพื่อประโยชน์แก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้